

Samling af Afgørelser

Sag C-382/16

**Hornbach-Baumarkt-AG
mod
Finanzamt Landau**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Rheinland-Pfalz)

»Præjudiciel forelæggelse – etableringsfrihed – selskabsskat – en medlemsstats lovgivning – fastlæggelse af den skattepligtige indkomst for selskaber – fordel, som et hjemmehørende selskab vederlagsfrit indrømmer et ikke-hjemmehørende selskab, som det befinder sig i et afhængighedsforhold til – berigtigelse af det hjemmehørende selskabs skattepligtige indkomst – ingen berigtigelse af den skattepligtige indkomst i tilfælde af, at et hjemmehørende selskab indrømmer et andet hjemmehørende selskab, som det befinder sig i et sådant forhold til, den samme fordel – restriktion for etableringsfriheden – begrundelse«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 31. maj 2018

Fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — restriktioner — skattelovgivning — selskabsskat — fastlæggelse af den skattepligtige indkomst — ekstraordinære og vederlagsfrie fordele, der er indrømmet mellem selskaber, som står i et afhængighedsforhold til hinanden — national lovgivning, der foreskriver beskatning hos et hjemmehørende selskab af de fordele alene, som selskabet har indrømmet et ikke-hjemmehørende selskab — lovlig — betingelse — national lovgivning, der tillader fremlæggelse af beviserne for de forretningsmæssige grunde, som ligger til grund for de nævnte fordele — efterprøvelse påhviler den nationale ret

(Art. 43 EF og 48 EF (nu art. 49 TEUF og 54 TEUF))

Artikel 43 EF (nu artikel 49 TEUF), sammenholdt med artikel 48 EF (nu artikel 54 TEUF), skal fortolkes således, at den principielt ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter indkomsten hos et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, og som har indrømmet et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, som det står i et afhængighedsforhold til, fordele på vilkår, der afviger fra dem, som indbyrdes uafhængige tredjeparter ville have aftalt under samme eller lignende omstændigheder, skal ansættes således, som den ville være blevet, såfremt de vilkår, som sådanne tredjeparter ville have aftalt, havde været anvendelige, og være genstand for en berigtigelse, mens der ikke foretages en sådan berigtigelse af den skattepligtige indkomst, når et hjemmehørende selskab indrømmer disse samme fordele til et andet hjemmehørende selskab, som det står i et afhængighedsforhold til. Det tilkommer imidlertid den nationale ret at efterprøve, om den i hovedsagen omhandlede lovgivning giver den hjemmehørende skattepligtige mulighed for at bevise, at de vilkår, der er blevet aftalt, er blevet det af forretningsmæssige grunde, som følger af selskabets position som selskabsdeltager i det ikke-hjemmehørende selskab.

(jf. præmis 59 og domskonkl.)